

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 16/05/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 128

Hòa Thượng dạy, Căn tánh của chúng sanh thời hiện đại chỉ phù hợp với pháp môn Tịnh Độ, nếu chúng ta chân thật tu hành chúng ta có thể đạt đến niêm Phật thành khôi. Nếu chúng ta tu hành các pháp khác, chúng ta rất khó đạt được minh tâm kiến tánh. Hiện tại, chúng ta có rất nhiều tập khí, tạp niệm, hằng ngày chúng ta luôn dùng điện thoại giải quyết công việc và xem tin tức nên chúng ta rất khó nhiếp tâm. Chúng ta phải dùng một câu "**A Di Đà Phật**" để buộc tâm để tâm chúng ta có nơi an trú.

Nếu chúng ta tu hành mà "*thân giới*" của chúng ta thanh tịnh nhưng "*tâm giới*" của chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta không thể có thành tựu. Tâm là chủ đạo. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta không thể đề khởi công phu, chúng ta làm Phật sự thì Phật sự cũng trở thành Ma sự. Hòa Thượng nói: "**Nếu người học Phật không giữ giới thì không phải là người học Phật**". Ngày nay, nhiều người học Phật nhưng không giữ giới, ngày ngày họ bị chi phối bởi "*đanh vọng lợi dưỡng*".

Hòa Thượng nói: "**Chúng ta phải lấy giới luật làm căn bản tu hành. Từ giới sinh định. Từ định khai trí tuệ**". Chúng ta không tu hành trên nền tảng giới luật thì chúng ta không thể có thành tựu. Nhờ giữ giới mà chúng ta hạn chế được những sai lầm của thân, khẩu, ý.

Có những người nếu không được ăn thịt, không ngửi thấy mùi nước mắm thì họ sẽ không chịu được. Ngày trước, Bà nội tôi làm cỗ chay để cúng, mâm cơm có hơn mười món, ăn cơm xong, sau khi Ba tôi ăn cỗ xong, ông phải về nhà ăn cơm với nước mắm thì ông mới không bị xót bụng. Tôi có thể ăn cơm, bún, khoai, miến no bụng là được. Đây là chúng ta bị tập khí, phiền não, thói quen hằng ngày chi phối. Nếu chúng ta không hạn chế, loại trừ thì chúng sẽ dẫn đạo chúng ta cả cuộc đời, thậm chí khi chúng ta sắp mất, chúng ta vẫn có những ham muốn.

Hằng ngày, chúng ta vẫn phạm một trong năm giới trọng thì chúng ta sẽ dễ dàng phạm phải những giới khác. Người xưa kể câu chuyện, một người uống rượu say nên đã bắt trộm con gà của nhà hàng xóm, khi có người hàng xóm đến hỏi thì họ nói là họ không nhìn thấy. Đây là họ đã phạm phải giới uống rượu, sát sanh và nói dối. Chúng ta phát tâm học Phật thì chúng ta phải giữ Năm giới, Mười thiện. Hòa Thượng nói: "**Chúng ta giữ tốt Năm giới, Mười thiện thì cho dù một ngày chúng ta niệm Phật mười câu thì chúng ta cũng nhất định vãng sanh. Một ngày, chúng ta niệm mười vạn câu Phật**

hiệu mà chúng ta không giữ giới thì chúng ta cũng không thể vãng sanh". Đây chính là như trên Kinh nói: "**Nhân giới sinh định, nhân định khai huệ**".

Nhiều người học Phật xem nhẹ việc trì giới. Người học Phật mà không tuân thủ Năm giới, làm được Mười thiện thì chúng ta không có tư cách làm người học Phật. Trên "**Kinh Hoa Nghiêm**" Phật đã nói: "**Học vi nhân sư, hành vi thế phạm**". Học làm Thầy người, làm để làm mô phạm cho người. Chúng ta không thể tự hoàn thiện mình thì chúng ta không thể làm tấm gương cho thế nhân.

Gần đây, tôi thấy trên mạng Internet đưa rất nhiều thông tin khiến tâm người tạp loạn, chúng ta tu hành, chúng ta làm việc thiện, tốt nhất là chúng ta không cần để người khác biết. Khi chúng ta tu hành hay chúng ta làm việc thiện mà có nhiều người biết thì sẽ có người tán tụng, có người chê bai, làm nhiễu loạn tâm thanh tịnh của chúng ta. Tôi đã có quyết định sáng suốt khi không mở tài khoản Facebook, Zalo, thế giới muôn màu trên mạng Internet làm nhiễu loạn tâm thanh tịnh của chúng ta. Trước đây, tôi chỉ dùng một chiếc điện thoại để nghe gọi, hiện tại, tôi cần xem hình ảnh, xem Camera ở các vườn rau, xem báo cáo nên tôi phải dùng điện thoại thông minh. Chúng ta phải biết buông xả những thứ khiến chúng ta phiền não, khiến chúng ta rơi vào trạng thái vô minh. Chúng ta hoàn toàn xả ly những thứ này thì chúng ta mới có thể tu hành có thành tựu.

Hòa Thượng nói: "**Phật pháp Đại Thừa dạy chúng ta rất nhiều điều nhưng lấy việc bố thí làm trung tâm. Bố thí chính là xả, là buông xuống. Sáu Phép Tu của Bồ Tát Đạo đều là bố thí. "Bố thí" chính là xả, là buông xuống. "Trì giới", "Nhẫn Nhục" là thuộc về bố thí vô úy, "Tinh tấn", "Thiền định", "Bát nhã" thuộc về bố thí pháp". Cho nên Phật pháp từ đầu đến cuối đều dạy chúng ta xả. Chúng ta có thể xả được sạch sẽ, thanh tịnh thì chúng ta sẽ thành Phật**". Chúng ta bố thí thì chúng ta mới đối trị được tham, đối trị được "*tự tư tự lợi*". Bố thí giúp tâm chúng ta rộng rang.

Có những người học Phật, họ nhìn thấy người khác bố thí thì họ cho rằng đó là việc làm xen tạp. Có nhiều người không hiểu vì sao, trước đây, tôi chỉ dịch pháp của Hòa Thượng, giảng giải về pháp môn Tịnh Độ, mà hiện tại, tôi lại làm giáo dục, tổ chức các buổi lễ tri ân, trồng rau, làm đậu. Bố thí chính là nhiếp phục chúng sanh. Hòa Thượng nói: "**Khi được nhận quà thì người giàu hay người nghèo đều vui**". Chúng ta bố thí một cách chân thành, dài lâu thì chúng ta sẽ làm mọi người cảm động.

Chúng ta càng cho đi thì mọi sự càng tốt đẹp cho dù chúng ta không có ý mong cầu. Gần đây, các nơi đều báo cáo mọi người đều rất vui khi nhận được rau, đậu của chúng ta. Chúng ta luôn cố gắng làm ra những sản phẩm tốt nhất để tặng cho, ví dụ, chúng ta trồng rau thủy canh hoàn toàn không sử dụng thuốc hoá học, chúng ta làm đậu phụ từ hạt đậu hữu cơ.

“**Tứ nhiếp pháp**” của nhà Phật dạy chúng ta bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự. Trong đó, điều đầu tiên cũng là bố thí. Chúng ta bố thí để nhiếp phục chúng sanh. Chúng ta bố thí bằng tâm chân thành thì chúng ta nhất định nhiếp phục được chúng sanh.

Trong “**Kinh Kim Cang**” dạy chúng ta, chúng ta bố thí phải đạt đến tam luân không tịch. “**Tam luân không tịch**” là chúng ta bố thí mà chúng ta không thấy người cho, không thấy người nhận bố thí và không thấy vật bố thí. Khi chúng ta tặng rau, chúng ta không phân biệt đối tượng tặng cho, chúng ta dùng tâm chân thành, cho đi một cách bình đẳng.

Ngày trước, khi Hòa Thượng đến cầu học với Chương Gia Đại Sư, Hòa Thượng nói với Chương Gia Đại Sư: “**Con thấy Phật pháp rất nhiệm màu vậy con phải làm gì để thâm nhập Phật pháp?**”. Đại sư Chương Gia suy nghĩ một chút và Ngài khuyên Hòa Thượng bắt đầu từ việc bố thí. Chúng ta không bố thí thì chúng ta không thể gột rửa tâm tham lam, bòn xén, tư lợi của mình.

Hòa Thượng nói: “**Phật nói ra vô lượng pháp môn đều để dạy chúng ta trừ bỏ vọng tưởng, chấp trước**”. Hằng ngày, chúng ta vẫn đang chìm trong vọng tưởng, chấp trước, phiền não. Chúng ta ngăn trừ vọng tưởng, phiền não chính là chúng ta đang giữ giới. Từ giới sinh định, từ định sinh trí tuệ. Tất cả các pháp môn dù là tu thiền, trì chú hay niệm Phật đều để giúp chúng ta đạt được định.

Giới luật giúp chúng ta đạt được tâm thanh tịnh. Nếu chúng ta không giữ giới thì tâm chúng ta không thể định. Tâm chúng ta định thì chúng ta mới có thể kiểm soát phiền não, vọng tưởng. Có người nói với tôi, trước khi họ học Phật, khi họ gặp khó khăn họ cảm thấy rất khổ đau, từ khi học Phật, gặp lại những việc như trước họ không còn cảm thấy khổ đau nhiều nữa. Đây là vì họ đã có một chút định. Nếu chúng ta không có định thì chúng ta không thể hạn chế được đau khổ. Trước đây, khi chúng ta được mát hay thành bại thì chúng ta cảm thấy rất hạnh phúc hoặc đau khổ, khi tâm chúng ta có định thì những cảm xúc này vẫn còn nhưng chúng không còn lớn như trước.

Hòa Thượng nói: “**Tâm thanh tịnh đến mức độ nhất định thì tự nhiên tâm liền khai trí tuệ**”. Tâm chúng ta thanh tịnh thì trí tuệ trong tự tánh sẽ hiển lộ. Việc trì giới giúp tâm chúng ta thanh tịnh. Chúng ta không trì giới thì chúng ta sẽ bị tập khí dẫn dụ, chúng ta sẽ có thể gặp những sai lầm nghiêm trọng không thể khắc phục.

Hòa Thượng nói: “**Giới là quy củ, là oai nghi. Chúng ta học giới thì việc đi đứng, nằm ngồi, lời nói, cử chỉ, hành động của chúng ta sẽ tự nhiên đều hợp với quy củ. Chúng ta học giới chính là chúng ta học tất cả hành vi, cử chỉ của Phật Đà**”. Người chân thật tu học luôn coi trọng việc giữ giới. Người không chân thật tu hành thì họ sẽ luôn phạm phải những quy củ, quy điều, họ không muốn nhắc đến việc giữ giới vì họ sợ người khác nhận ra những sai phạm của mình. Khi Thích Ca Mâu Ni Phật sắp nhập Niết Bàn, Ngài A Nan hỏi Phật: “**Khi Ngài còn sống thì chúng con nương vào Ngài, bây giờ**

Ngài nhập Niết Bàn thì chúng con biết nương vào ai?”. Thích Ca Mâu Ni Phật trả lời: “*Lấy giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy*”.

Trong mọi hoàn cảnh chúng ta đều không nên có tâm mong cầu, chúng ta có được sự hưởng thụ thì chúng ta cũng nên nhường cho người khác. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta có cơm đủ no, áo đủ ấm, có một nơi che nắng che mưa là được rồi!***”. Đời sống của chúng ta thanh đạm thì tâm chúng ta mới ở đạo. Chúng ta chìm đắm trong sự xa hoa, phù phiếm thì chúng ta sẽ mất đi đạo tâm. Thích Ca Mâu Ni Phật giảng Kinh thuyết pháp suốt 49 năm, Ngài không dạy chúng ta lấy Tam Tạng Kinh Điển để tu hành mà Ngài dạy chúng ta lấy giới làm Thầy. “*Giới*” là những quy củ, phép tắc, chuẩn mực. Chúng ta ở quốc gia nào chúng ta phải triệt để tuân thủ pháp luật của quốc gia đó.

Hòa Thượng nói: “***Từ bi lưu xuất ra từ tâm thanh tịnh thì sẽ không có tâm phân biệt, chấp trước. Tất cả đều bình đẳng thì được gọi là đại từ, đại bi. Thanh tịnh và từ bi tuy hai nhưng mà là một thể. Từ trong đại từ, đại bi hiển lộ tâm thanh tịnh. Từ tâm thanh tịnh mới có thể sanh ra đại từ, đại bi. Hai thứ này là tương bổ, tương thành***”. Chúng ta muốn có tâm thanh tịnh thì chúng ta phải giữ giới. Nếu không giữ giới thì tâm chúng ta không thể thanh tịnh. Chúng ta phạm phải giới mà chúng ta biết hối cải, không phạm phải sai lầm thì đó cũng là điều tốt. Người xưa nói: “*Nhân phi thánh hiền, thực năng vô quá, quá vật năng cải, thiện mạc đại yên*”. Con người không phải là Thánh Hiền không ai là không có sai lầm, có sai lầm mà biết sửa đổi, không phạm phải nữa thì không còn gì tốt bằng.

Người xưa kể câu chuyện, Ngài Oánh Kha tu hành nhưng thường phạm trai, phá giới, khi Ngài nhận ra mình đã gây ra những tội nghiệp để bị đọa vào Địa ngục thì ông rất sợ hãi. Ngài hỏi đại chúng có cách nào để Ngài có thể sửa lỗi không. Đại chúng khuyên Ngài nên chân thật niệm Phật. Sau đó, Ngài Oánh Kha đóng cửa ba ngày, ba đêm niệm Phật. Ông dùng tâm chân thành sám hối để gột rửa những tội nghiệp của mình. Nếu chúng ta sám hối mà chúng ta tiếp tục phạm phải những lỗi lầm đó thì không ai có thể cứu được chúng ta. Chúng ta xa lìa tập khí, phiền não, ngăn không cho ý niệm “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*” khởi lên thì đây chính là chúng ta giữ giới.

Hòa Thượng nói: “***Một người giữ tốt Năm giới, Mười thiện thì cho dù một ngày họ niệm mười câu Phật hiệu thì họ cũng nhất định vãng sanh***”. Người một ngày niệm mười vạn danh hiệu Phật mà không giữ giới thì họ cũng không thể vãng sanh. Giới vô cùng quan trọng, việc giữ giới giúp chúng ta ngăn tập khí, phiền não dậy khởi, giúp tâm chúng ta thanh tịnh. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta làm Phật sự thì Phật sự cũng trở thành Ma sự, chúng ta càng làm thì chúng ta càng “*tự tư tự lợi*”, chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Người xưa luôn xa lánh chốn phồn hoa, đô thị, “*danh vọng lợi dưỡng*”, bắt đắc dĩ họ mới đến những nơi này, xong việc thì họ sẽ rời đi để bảo vệ tâm thanh tịnh của mình.

Thích Ca Mâu Ni Phật dạy bảo Ngài A Nan cũng là dạy chúng ta phải lấy khổ làm Thầy, lấy giới làm Thầy. Hiện tại, chúng ta phải thích nghi với mọi hoàn cảnh sống, chúng ta không ngại khó khăn làm việc lợi ích chúng sanh. Nếu chúng ta thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*” thì chúng ta sẽ luôn phiền não, khổ đau. Chúng ta phải lấy giới để thúc liễm thân, khẩu, ý; lấy bổ thí xả bỏ tâm chấp trước.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!